

Un episod neclar din istoria carpilor 3. Ipoteze speculative

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Joi, 04 Martie 2021 08:14 - Ultima actualizare Vineri, 05 Martie 2021 14:53

Putem estima pe baza numărului oamenilor de arme scala de mărime a populației tribale carpice ? La un număr de cca. 3.000-6.000 oameni de arme, estimez numărul total al carpilor la acea epocă la cel mult 60.000-70.000 de oameni (poate exagerat), presupunând că tinerii erau extrem de numeroși (circa 10 descendenți per familie, cu o mortalitate restrânsă în rândul copiilor și tinerilor. Incert).

Aceasta presupune că ei erau distribuiți în circa 30 până la 70 de așezări situate probabil predominant pe cursul Siretului.

Arheologia ar putea confirma sau infirma această presupunere.

Etnonimul Carp/Karpov se întâlnește probabil în România, Republica Moldova, Ucraina, poate Ungaria ? posibil desigur și Israel (Matatias Carp, autorul lucrării „Cartea Neagră. Fapte și documente. Suferințele evreilor din România”, Ed. SOCEC, București, 1946. El era fiul lui Horia Carp, fost senator, fost secretar general al Comunității Evreilor din București.

În Giurgiu se mai afla o persoană ce purta acest etnonim, pomenit în volumul 1 și tot de religie mozaică, veteran, decorat și rănit de război în luptele de la Coșna, probabil din primul război mondial; în lucrare este pomenit și maiorul Valeriu Carp, care este implicat în uciderea mai multor cetățeni de religie mozaică în Ciudei, Storojineț și Zăhărești Suceava Vol. 3, 1947, Pag. 26; 27 și este acuzat de autor de inițierea de acțiuni violente sistematice; poate Valeriu Carp ar fi fost mai moderat în acțiunile sale dacă ar fi aflat că etnonimul se regăsește și la persoane de religie mozaică, cu atât mai mult cu cât numele Valeriu pare în conexiune cu provincia Valeria, unde era orașul Sopianae) și evident în Rusia. Anatoli Karpov este rezident în Zlatovst Rusia, unde posibil mai avem antroponime de sorginte carpică, dar greu de distins între cele rusești. Nu am de unde să știu, dar presupun doar că el este descendent poate din ruteni.

Numele pare a se regăsi și în Italia sau/și SUA (Mario Carpo, autorul lucrării din 2001 "Architecture in the Age of Printing: Orality, Writing, Typography, and Printed Images in the History of Architectural Theory", Cambridge/MIT Press, 2001). Antroponimul Carpo poate proveni dintr-un amestec carpic cu taifali ori sarmați, colonizați în peninsula italică.

Aceste enumerări anterioare ne demonstrează că cei de origine dacică (și desigur și carpică) ar fi acceptat bucuroși orice altă identitate, numai romanică sau românească de preferință nu... Este desigur o supoziție (bazată și pe alte argumente).

Opinez (dar e doar o opinie) că Horia Carp și Matatias Carp descindeau din legionarii de origine carpică de la Sopianae din Pannonia (probabil karpodakoi pomeniți de Zosimos). Religia mozaică a fost receptă în armata romană până în secolul al IV-lea, dar probabil în limesul danubian și în răsărit mai mult timp (iar în secret, practică și în continuare în special de soldați de origine idumeeană și itureană și nu numai). Iar presupunerea că Horia, Matatias Carp, veteranul I. Carp din Giurgiu și maiorul Valeriu Carp aveau ascendență comună îmi pare destul de plauzibilă.

Despre Maximinus, fost cândva locuitor de prefect la Roma, scriitorul Ammianus Marcellinus scrie că era de fel din Sopianae, oraș în provincia Valeria, că tatăl său era arhivar în cancelaria garnizoanei și se trăgea din urmașii carpilor, strămutați de Dioclețian în Pannonia (Fontes Historiae Dacoromanae II, pag. 127. Același scriitor amintește de ridicarea de ziduri înalte (valuri întărite de pământ) de la malurile Gerasus până la Dunăre, spintecând în două ținuturile taifalilor (FHDr II, pag. 133) de către regele got Atanarich, datorită amenințării hunilor. Atanarich, după ce îi izgonește pe sarmați, se refugiază în Caucaland (loc greu de pătruns din pricina pădurilor și munților înalți (probabil o depresiune montană greu de identificat). Este menționată și strămutarea taifalilor și poate și a unor sarmați în Italia, taifali în jurul orașelor Mutina, Regium, Parma (FHDr II, pag. 151). Iar Sozomenos (FHDr II, pag. 227) menționează faptul că barbarii de lângă Istru urmează credința lui Arius. Ștefan din Bizanț îi numește pe locuitorii Daciei: dai (FHDr II, pag. 339) pe la anul 520, în lexiconul său de nume de popoare. Marcellinus Comes indică numele unui conducător gepid: Mundo/Mundus (FHDr II, pag. 363), care prăda în Moesia cu o trupă eterogenă. În 529 intră în serviciul bizantinilor ca magister militum per Illyricum. El era gepid din spîță regală FHDr pag. 505. Pare-se că Aurelian ar fi înființat la Dunăre o altă provincie, Dacia Parapotamia (FHDr II, pag. 502, din Ioannes Malalas), posibil zona Bugeac din sudul Basarabiei (actualmente la Ucraina), pe lângă cele două provincii

Un episod neclar din istoria carpilor 3. Ipoteze speculative

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Joi, 04 Martie 2021 08:14 - Ultima actualizare Vineri, 05 Martie 2021 14:53

sud-sunărene (prima și secunda).

Posibil și numele Cărpiniș sau Carpinis din Vlădești Vâlcea pare a fi tot de sorginte carpică. În Vlădești regăsim și: Clenc-1; Găină-1; Gutui-3; Magheru-2; Musa-1; Musan-2; Patularu-3; Ridiche-4; Sofia-2 (în conexiune poate cu Sopianae ?); Ucă-1; Vincea-1... dacă antroponimele din Vlădești sunt în conexiune cu Sopianae ori cu un grup gepidic de pe cursul Tisei sau de traco-goți ai lui Ulfila este destul de neclar (Găină, Gutui, Vincea, posibil Clenc sunt germanice/gotice în principiu; Găină, Gutui-gotice; Vincea- poate terving ori taifal). Încercând să mă lămuresc consultând lista monumentelor istorice din Vâlcea, nu am ajuns la nicio concluzie.

Numele munților Carpați ar putea proveni poate de la tribul carpilor.

Un râu Carpis apare pe o hartă antică. El se vărsa în Dunăre, parcurgând Iliria. Iar un trib al carpetanilor aflam în Iberia antică, în actuala regiune catalană.

Toate acestea sunt desigur mai mult presupuneri bazate pe diverse asocieri...

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE din surse scrise